

БРОЈ 11 • 19. ДЕЦЕМБАР 2017.

ПЛАМЕНКО

**СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ**

ШАМПИОНИ ИДУ У ДОХУ

ФОТО: Милан Рашић

Новогодишњи интервју са министром Удовичићем

Танасковић о плановима у 2018.

Деда Мраз на дијети

#АНКЕТИРАЊЕ

ОСНОВЦИ ИЗ КЛЕЊА, ОДАБРАЛИ НАЈВАЖНИЈИ ДОГАЂАЈ И НАЈБОЉЕГ СПОРТИСТУ У 2017. И ОТКРИЛИ КОЈЕ ТАКМИЧЕЊЕ ЈЕДВА ЧЕКАЈУ У 2018.

ОД РОНАЛДА ПРЕКО ОДБОЈКАШИЦА ДО РУСИЈЕ

Година се ближи крају. И како то обично бива, на све стране се проглашавају најбољи. Ми смо одлучили да анкетирамо наше другаре и да тако и школа „Лаза К. Лазаревић“ изабере најбољег спортисту и догађај у 2017.

Нашим другарима из школе смо поставили следећа питања:

- Који спортски догађај је према вашем мишљењу обележио 2017. и зашто?
- Која спортска личност је према вашем мишљењу обележила 2017. и зашто?
- Ком спортском догађају се радујете у 2018. и зашто?

Ивана Макунчевић, 8-2

- Европско првенство у кошарци. Упркос бројним изостанцима, наша кошаркашка репрезентација је ипак забележила невероватан успех и пласирала се у финале Европског првенства у кошарци и освојила друго место.

- Јусеин Болт један је од највећих спортиста свих времена и човек који држи све рекорде у трчању. Ове године решио је да заврши своју величанствену каријеру. Иако је отишао у пензију, смамрам да неки његови рекорди никада неће бити оборени.

- Светском првенству у фудбалу 2018. године које ће се одржати у Русији, јер ће то бити највећи спортски догађај у години.

Андреа Грујић, 7-2

- Спортски догађај који је обележио 2017. годину је када су одбојкашице Србије савладале одбојкашице Холандије. Освојиле су златну медаљу на Европском првенству, зато што су сјајном игром и великим трудом доказале да су најбоље одбојкашице у Европи.

- Спортска личност која је обележила 2017. годину је дефинитивно кошаркаш Никола Јокић, зато што је постигао невероватне резултате.

- Спортски догађај који ће обележити 2018. је Светско првенство у фудбалу које ће се одржати у Русији. Ово Светско првенство је јако важно, зато што је ово права прилика да Србија покаже своје умеће у фудбалу.

Наталија Андрић, 6-1

- Спортски догађај који је обележио 2017. годину је меч наших рукометашица против Холандије, јер су се бориле храбро до краја за своје место на табели.

- Спортска личност која је обележила 2017. годину је Ивана Шпановић, јер је у постигла сјајне резултате.

- Спортски догађај ком се највише радујем је фудбалска утакмица Србије и Костарике на Светском првенству, зато што ће та утакмица, бар по мом мишљењу, бити јако занимљива.

Тијана Јокић, 5-1

- Спортски догађај који је обележио 2017. годину јесте утакмица између Црвене Звезде и Партизана, зато што је то била најбоља и најузбудљивија утакмица.

- Спортска личност која је обележила 2017. годину је Кристијано Роналдо, јер је постигао највише голова током ове године.

- Спортском догађају ком се радујем у 2018. години је утакмица Србије и Бразила, јер тамо игра Нејмар који је један од бољих играча у Бразилу.

Стефан Станковић, 5-1

- Спортски догађај који је обележио 2017. годину јесте када су рукометашице Србије победиле Кину, јер се на самом почетку утакмице по поенима знало ко ће победити.

- Спортска личност која је обележила 2017. годину јесте Крис-

тијано Роналдо, јер је проглашен за најбољег играча.

- Спортски догађај којем се највише радујем у 2018. години јесте Европско првенство у ватерполу које ће се одржати у Барселони, зато што мислим да ће бити јако узбудљиво.

Никола Митровић, 7-1

- Квалификације за Светско првенство у фудбалу 2017. године, зато што се Србија квалификовала.

- Филип Крајиновић, зато што је освојио друго места на турниру у Паризу.

- Радујем се Светском првенству у Русији 2018. године, јер Србија учествује.

Урош Вукашиновић, 6-1

- Догађај који је обележио 2017. годину је трансфер Нејмара, јер је он најкупљивији фудбалер у историји фудбала.

- Спортска личност која је обележила 2017. годину је Тијана Бошковић, јер је најбоља одбојкашица Европе.

- Највише се радујем Светском првенству у фудбалу које ће се одржати у Русији 2018. године.

Филип Ђенадић, 8-1

- Спортски догађај који је обележио 2017. годину је пролазак Партизана у Лигу Европе

- Спортска личност која је обележила 2017. годину је Огњен Ожеговић, зато што је постигао гол за пролазак Партизана у Лигу Европе.

- Највише се радујем Светском првенству у Русији, јер је Србија прошла први пут после 2010. године.

Андреа Грујић
Марија Ђурић
Милош Малетић
ОШ „Лаза К. Лазаревић“ Клење

ИМПРЕСУМ

Уредник: Катарина Синђелић. Помоћник уредника: Сања Угрн. Сарадници: Гордана Славковић, Бојана Тубић, Јелена Ракић, Немања Лекић, Катица Максимовић, Драган Ђорђевић, Снежана Костић, Јелена Савићевић, Светлана Којадиновић, Наташа Поповић, Виолета Милошевић, Јелена Лакић, Оливера Урошев Палалић, Нада Тијанић, Драгана Виденов, Биљана Михајловић, Данка Симоновић, Марија Мијајловић – Јовановић, Весна Шормаз Јовановић, Селвета Хајдаревић, Весна Николић, Драган Вулин, Јелена Трошић, Драгана Николић, Драгана Дејановић Ковачевић, Милена Маричић, Анђелко Спремо, Небојша Поповић, Милана Павловић, Душан Мирковић, Зоран Гавриловић, Тамара Ристић, Ана Станковић Голубовић.

ДА У НОВОЈ ГОДИНИ ПРОМЕНИМО СИСТЕМ ВРЕДНОСТИ

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ
ОШ „ИВО АНДРИЋ“ РАЗГОВАРАЛИ
СА МИНИСТРОМ ОМЛАДИНЕ И
СПОРТА ВАЊОМ УДОВИЧИЋЕМ

Мало је рећи да смо биле пресрећне када само сазнале да је баш наша новинарска секција одабрана да уради новогодишњи интервју са министром оmlадине и спорта Вањом Удовичићем. Вече пред договорени разговор са министром нисмо ока склопиле. Узбуђење је било огромно. Све девојчице из новинарске секције су смишљале питања, а част да разговарају са министром добиле су Ана и Ленка. Коначно, дошле смо у Палату Србија, где нас је у свом кабинету чекао чувени Вања Удовичић. Знојили су нам се дланови, плашиле смо се како ће реаговати на нас, да ли ће бити строг, да ли ћемо се збунити и заборавити све што смо спремиле да га питамо. Ништа од тога се није догодило. Министар Удовичић нас је дочекао срдачно са великим осмехом и чим нам се обратио -трема је нестала. Интервју је могао да почне.

Пошто је ово новогодишњи интервју, за почетак нас интересује да ли волите ово доба године када је све испуњено поклонима и лепим жељама?

- Не волим ово доба године јер је хладно. Више сам летњи тип пошто сам тренирао ватерполо и био сам стално у базену и више сам волео када је топло. Са друге стране, сви волимо овај период даривања и ја се надам да ће Нова година усрећити сваког од вас и да ће вам се жеље остварити.

Многи наши другари из школе се баве спортом, да ли ви имате неки савет за оне који су тек на почетку?

- Оно што бих ја њима поручио јесте да никада не одустају, да дубоко верују у своје снове и да увек зацртају велике циљеве. Ти циљеви су достижни и границе су тамо где их они постављају. Тако да бих ја то поручио и њима који се баве спортом, али бих то поручио и вама који имате другачије афинитете.

Да ли сте као мали веровали у Деда Мраза и шта сте од њега тражили?

- У Деда Мраза сам апсолутно веровао, али не сећам се до које године. Деда Мразу сам увек тражио кућног љубимца и никад га нисам добио, и онда сам престао да верујем у њега. Нисмо били у прилици због стана да имамо великог кућног љубимца, а ја сам увек желео великог љубимца, а не неког малог.

Каква сећања имате на период када сте ишли у основну школу, има ли нешто упечатљиво што бисте поделили са нама?

- Што се моје свакодневнице из основне школе тиче, у том добу сам увек после школе, кад идем по подне, право морао да идем на тренинг и увек сам носио ручак између школе и тренинга да бих могао да издржим. Био сам познат као дечко који је увек био спреман да ужина и много поједе и који је увек носио свој ручак од куће. Чак сам тај оброк сам себи спремао када сам ишао поподне у школу јер су моји родитељи радили. Другари су често остајали да се друже после школа, а ја сам

Новинарска секција ОШ „Иво Андрић“ са министром Удовичићем

био ускраћен тог времена јер сам морао да идем на тренинг. Требало ми је сат времена да са Бановог брда дођем до Бањице, онда тренинг који је био од седам до девет, па повратак кући. И то је један период који ми је тако остао урезан јер сви ми дођемо у искушење да престанемо да сањамо и да престанемо да се бавимо нечим што волимо јер нам је лакше да кажемо НЕ него да се суочимо са тим проблемом. Тај период је био борба са самим собом, али ватерполо је био мој избор, остао мој избор и знам да нисам погрешно.

Који успех вам је најдражи?

- Мени је драго што сам као капитен репрезентације постао светски шампион, што сам освојио медаљу на Олимпијским играма. Мада је и мој највећи успех то што сам на један достојан начин представљао своје родитеље и оно што су они уложили у мене, у моје знање и у моје васпитање.

Има ли сличности између спорта и политике?

- Сваки спортиста је од најранијег доба научен да прво мора да поштује своје саиграче, да поштује своје противнике, да достојанствено и победи и изгуби. Учи се и лепим манирима, али и васпитању, а томе га поред његових родитеља као ауторитета, уче и нови родитељи које добија кроз бављење спортом - тренери. И када причамо о овом сада послу, постулати да желите да будете најбољи, да не познајете реч нећу, не могу, не желим, да сте истрајни у томе да достигнете највеће резултате, да су вам циљеви изузетно високи, да се не задовољавате малим стварима, да желите да допринесете развоју целокупног друштва и да будете идол неким другим генерацијама - онда видите много једнакости између спорта и онога што вас касније чека и што радите у животу.

На које резултате из 2017. године сте најпоноснији?

- Ово је постолимпијска година где увек због смене генерације, због мањег обима такмичења на међународном нивоу дође до генералног пада у освојењу медаља. Али, то се није догодило, ми смо сада на броју 41, а ја очекујем да ћемо до краја године бити на 43 освојена одличја. Понosan сам и што су услови данас квалитетнији и бољи, што имамо више деце у систему школског спорта, што смо променили однос према спортистима, што плаћамо све у дану, што градимо инфраструктуру широм Србије, што правимо националне тренинг центре, што организујемо велики број међународних такмичења у Србији, што је постало нормално да Србија има минимум два европска или светска такмичења током године. Ове године смо организовали Европско првенство у атлетици у Београдској арени и Европско првенство у рвању у новосадском Спенсу. Следеће године имамо три европска првенства у кајаку, мачевању и каратеу. Велика је сатисфакција што сваке године доводимо велики број спортиста и страних туриста у Србију.

Шта можемо да очекујемо од спорта у новој 2018?

- Можемо да очекујемо да ће бројке које сам споменуо бити још боље, да наши спортисти буду још препознатљивији и у Европи и у свету, да услови код нас буду бољи како за наше ђаке тако и за спортисте. Да рекреативни спорт буде приступачнији, да променимо слику друштва и да систем вредности пређе на позитивне ствари, да не буде усредсређено на негативно и да спорт буде главни покретач управо тог система вредности. Требало би да сви заједно радимо да идоли следеће године буду искључиво наши непопуларнији и непознатији спортисти, јер ми ни у једној другој грани нисмо толико квалитетни, толико добри као што смо у спорту.

Новинарска секција
ОШ „Иво Андрић“ Раковица

БРОЈ АКТИВНЕ ДЕЦЕ КОНСТАНТНО РАСТЕ

ПРЕДСЕДНИК САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ
ЖЕЉКО ТАНАСКОВИЋ
ПОСЕТИО ОСНОВНУ ШКОЛУ „ЂУРА ЈАКШИЋ“

Жељко Танасковић, бивши српски одбојкаш и тренер, који тренутно обавља функцију председника Савеза за школски спорт, посетио је основну школу „Ђура Јакшић“, како би га за овај број Пламенка интервјуисали чланови новинарске секције, ђаци репортери Андријана Славковић, Тара Томовић и Алекса Јукић. Том приликом обавестио нас је о најновијим дешавањима у школском спорту, као и о плановима за наредну годину.

- Драго ми је што сам гост у вашој школи. Ова 2017. била је веома интересантна зато што је било доста пројеката и такмичења. Много нам је важно што се број деце која се баве спортом из године у годину повећава. Поред школских такмичења, где се ученици такмиче у 15 спортова на пет нивоа, изузетно су активни и неколико пројеката као што су: „Спорт у школе“, „Бак репортер“ - ово што ви данас радите, „Здраво растимо“... Циљ нам је да укључимо што већи број деце која не тренирају или немају услова за то. Најважније је створити здраву навику да се баве спортом и мислим да је то добар начин да се деца заштите од негативних појава. Спорт им може помоћи и у решавању животних проблема на лакши начин. Наш програм је густ. Учествојемо на светским такмичењима, део смо Светске школске федерације. У 2017. учествовали смо у такмичењу у фудбалу и кошарци. Не бавимо се врхунским спортом, већ желимо да укључимо већи број деце у разне видове такмичења.

Много је пројеката којима Савез може да се похвали. Како су они функционисали у протеклих два месеца?

- Из године у годину све наше активности се подижу на виши ниво. То, наравно, не би било могуће без подршке Министарства омладине и спорта. Нас су препознали као организацију која је веома битна за младе људе, која добровољно организује

такмичења, а да би сетакви пројекти реализовали, потребна је финансијска потпора. Ми са наше стране чинимо све да побољшамо услове и да укључимо у пројекат децу која се не баве спортом и која немају услова за то, те да код свих створимо основу да се касније у животу, макар рекреативно, баве спортом. Исто тако је врло важно да и ви ђаци репортери пренесите шта ми радимо како би се што већи број деце укључио у спорт.

Шта нам школски спорт све припрема у 2018?

- Нама је нова година већ кренула, јер ми годну посматрамо ако

Код деце изазива пажњу и то што су прваци света играчи из Србије. Што се тиче нашег савеза, следеће године акценат ћемо ставити на пројекат Спорт у школе, на Мале олимпијске игре, на пројекат Здраво растимо. Доста ствари желимо да унапредимо, али нећемо се упустити у нове пројекте док не будемо сигурни да се старо устоличило. Веома је битно да иза свега постоји добра контрола и реалан извештај који даје праву слику о свему што радимо.

Да ли је све спремно за Светско школско првенство у баскету 3 на 3 које је планирано за следећу годину?

Оваква такмичења пружају могућност деци да се друже и склапају нова пријатељства.

Да ли сте задовољни како се развија пројекат „Спорт у школе“?

- До данас имамо више од 200 школа у којима се спроводи пројекат, више од 156 професора који учествују у организацији и одржавању овог тренинга. Посебно нас радује чињеница да је више од 12.000 деце укључено у пројекат. Све се ради уз огромну подршку Министарства омладине и спорта, а жеља нам је да из године у годину повећавамо и број деце, број школа, али и број професора.

Жељко Танасковић у разговору са ђаком репортером из ОШ „Ђура Јакшић“

НАСТАВНИК ФИЗИЧКОГ МЕ ОТКРИО

Како се и када изградилa ваша љубав према одбојци?

- Ја сам из Лучана, малог места које је после мог уласка у репрезентацију постао познато по одбојкашима. Одбојку сам одабрао јер је спорту то време био бесплатан, а наставник физичког нас је на часовима пратио и селектирао за одређени спорт. Срећна околност је била та што је мој професор видео да ја могу да будем добар одбојкаш. Мислим да је то прави модел - када вас неко на време усмери сходно вашим могућностима. И моје друштво је било у тој причи. Другари су се такође бавили одбојком, те смо имали једну здраву средину, што ми је помогло да постигнем успех - истакао је Танасковић.

шкoлску годину. Упоредо са почетком школске године кренула су и школска такмичења. У Крагујевцу је било одлично организовано такмичење у пливању, имали смо и Државно првенство у стоном тенису и рукомету. Такође, већ је испланирано у којим ће местима бити одржана државна првенства. Наредне године бићемо домаћини школског Светског првенства у баскету 3 на 3. Део смо Светске школске федерације, где смо препознати као добри домаћини, што смо и показали када смо 2016. организовали првенство у одбојци, на ком је учествовало више од 32 државе. Као код добрих домаћина, код нас сви воле да дођу. Из истог разлога смо добили могућност да 2018. будемо домаћини такмичења у баскету 3 на 3.

- У јулу нас је посетио потпредседник Светске школске федерације који ће бити и делегат на такмичењу 3 на 3. Обишли смо смештај планиран за децу. Посебно смо поносни на то што смо светска првенства подигли на виши ниво. Деца ће бити смештена у хотелу са пет звездица. Потпредседник ИСФ је био пријатно изненађен што ће се такмичење одвијати у једној хали, одмах поред догађај јесте у ком ће такмичари бити смештени. На тај начин деца практично неће морати да излазе из хотела. Оно што ће посебно красити овај догађај јесте то што ћемо организовати и културни дан када ће свака држава промовисати своја национална обележја и своје обичаје. Деца ће презентовати оно што краси њихову државу и школу.

Како гласи ваша новогодишња жеља за школски спорт у Србији?

- Желим да се деца баве спортом, било рекреативно, аматерски или професионално. Савремена технологија омогућава вам доступност разним садржајима, много времена се тако проводи у седећем положају, а комуникација је сведена на комуникацију преко телефона, што вас лишава могућности да се ближе упознате са вршњацима. Децо, бавите се спортом, проводите више времена на спортским теренима и стичите здраве навике које ће вас водити кроз живот.

Андријана Славковић
Тара Томовић
Алекса Јукић
ОШ „Ђура Јакшић“ Београд

Зрењанин је био домаћин ученицима основних и средњих школа на Државном првенству у стоном тенису. Првог дана такмичења мечеве су играли ученици основних школа, док су наредног дана наступали средњошколци. Укупно је учествовало 27 основних школа, а било је око 170 ученика у свакој категорији. Конкурција је била јака, што се видело у финалима, где је сваки поен доносио изједначење. Чланови тимова су бодрили своје играче у зрењанинској хали „Кристална дворана“, која је спремно дочекала све учеснике, а град Зрењанин био један од одабраних за одржавање државног првенства јер је понудио најбоље услове. На овогодишњем државном школском првенству најбоља екипа у конкуренцији дечака је екипа ОШ „Лаза Лазаревић“ из

Жестока конкуренција у зрењанинској „Кристалној дворани“

Шапца, док је у екипној категорији код девојчица ОШ „Бранислав Нушић“ из Смедерева. У појединачној конкуренцији од дечака био је најбољи Јован Јоцков, док је од девојчица, титулу најбоље понела - Радмила Томињак. Што се средњих школа тиче, у екипној конкуренцији победиле су девојке из гимназије „Јован Јовановић Змај“ из Новог Сада, док су међу момцима највише показали ученици Спортске гимназије. У појединачној конкуренцији звање шампиона заслужио је Река Безег из гимназије Бечеј и Димитрије Левајац из зрењанинске гимназије.

Нађа Палалић
Милица Кузмић
Теса Фодор
ОШ „Жарко Зрењанин“
Зрењанин

ЗРЕЊАНИН БИО ДОМАЋИН ДРЖАВНОГ ПРВЕНСТВА У СТОНОМ ТЕНИСУ, ЛЕСКОВАЦ ОКУПИО НАЈБОЉЕ У РУКОМЕТУ

ШАМПИОНИ ПРОГЛАШЕНИ НА СЕВЕРУ И ЈУГУ

Ученице гимназије из Лебана победнице Државног првенства у рукомету

Ученици Техничке школе „Колубара“ из Лазаревца шампиони Србије у рукомету

Домаћин Државног такмичења у рукомету средином децембра био је Лесковац. Све утакмице су одигране на две локације, у Спортско-рекреативном центру Дубочица у Лесковцу и у Хали спортова у Власотинцу. Победници су се пласирали на Светско школско првенство које ће у фебруару бити одржано у Катару. Децембар месец ове 2017. године остаће у историји Лесковца забележен као дан када су одигране утакмице за пласман на Светско првенство у рукомету. Град Лесковац је био спре-

ман за овај подухват. Са свих крајева Србије пристигли су такмичари у пратњи својих наставника и тренера. Сви они су били смештени у хотелима „Грош“ и „Парк“. Првог и другог дана такмичења играле су се утакмице у мушкој категорији, а потом су играле девојнице. Све утакмице су биле динамичне и узбудљиве, а како и не би када су ученици играли као прави професионалци. Утакмице у женској категорији су биле ништа мање узбудљиве. Девојке су се бориле и на терену показале ла-

вовско срце, а након утакмица су се спријатељиле и лепо дружиле са противницама.

На крају сви су били победници, међутим, само по један тим из обе категорије је добио прилику да представља Србију на Светском првенству. У мушкој конкуренцији ту част су заслужили дечаки из техничке школе Колубара из Лазаревца, док су међу девојчицама највише показале гимназијалке из Лебана.

Анђела Станковић
ОШ „Радоје Домановић“ Братиловце

#СУПЕРЂАЦИ

ОСНОВНУ ШКОЛУ „БРАНКО КРСМАНОВИЋ“ ИЗ СИКИРИЦЕ У СТОНОМ ТЕНИСУ ПРЕДСТАВЉА ЈЕДАН СПЕЦИФИЧАН ДУБЛ

БЛИЗАНЦИ НЕРЕШИВА ЕНИГМА

Браћа близанци Ђорђе и Милан Алексић, ученици основне школе „Бранко Крсмановић“ Сикирица су талентовани и успешни стонотенисери. Још као мали сусрели су се са овим спортом, за разлику од остале деце њихове прве и омиљене играчке биле су пинг понг лоптице и рекети за стони тенис, спортски реквизити њиховог оца и старије сестре. На недавно одржаном окружном такмичењу у Параћину наш дубл је био брилијантан. На домаћем терену су показали да су најбољи дубл у округу и тако су заслужили пласман на Републичко такмичење.

Да ли имате неки посебан ритуал пред меч? Шта кажете један другом пред меч?

Ђорђе: Јако је битно да се добро загрејемо и да дамо све од себе. Често говорим брату а и понављам у себи током меча: „Никад не реци никад, веруј у преокрете“.

Милан: Међусобно се саветујемо, бодримо и храбримо и тако разбијамо трему.

Да ли током меча дајете неки сигнал један другом?

Милан: Имамо своје мале тајне сигнале, комуницирамо током целог меча. Знамо које су најјаче а које најслабије тачке оног другог и трудимо се да то искористимо.

Како је играти са братом у дублу?

Ђорђе: Играње са братом представља предност и велико задовољство. Нема свако ту привилегију. Добро се разумемо и то је наша предност у односу на остале играче. До сада смо увек играли заједно надам се да ће тако и остати.

Да ли се као близанци баш у свему слажете?

Милан: О свему што радимо и планирамо увек се договарамо. Не гледамо један другог као конкуренцију у школи или спорту. Не видимо један другог и веома се лепо слажемо и допуњујемо.

Јована Милетић

ОШ „Бранко Крсмановић“ Сикирица

Увек се међусобно бодре: Ђорђе и Милан Алексић

СТЕФАН ПЕТРОВИЋ ИЗ КРАЉЕВА НИЈЕ ПОПУТ МНОГИХ СВОЈИХ ВРШЊАКА

БИЦИКЛИЗАМ ЈЕ МОЈА ЉУБАВ

Истовремено када и у Новом Саду, први пут Сајам спорта обележен је и у нашем граду Краљеву. У краљевачкој хали спортова сакупили су се представници различитих тимова и спортова кошаркаши, фудбалери, одбојкаши, дудисти, атлетичари, бициклисти, пливачи, као и представници неких ретких и мало заступљених спортова као што су јахање и кајац. Овим приликом позвали смо Стефана Петровића, бициклисту из ОШ „IV Краљевачки батаљон“. Наши ученици, репортери, Ангелина Недељковић, Невена Ангелска, Миа Јевђић забележиле су интервју са њим.

Зашто си одабрао баш бициклизам да тренираш?

- Пре свега сам желео да што више времена корисно проводим напољу. Већина спортова углавном се одвија у салама и халама, захтева и додатне кондиционе тренинге, прилично оптерећује и зглобове и срце. Бициклизам је спорт који благо оптерећује зглобове. Што мање оптерећење по зглобове то дуже можете вежбати без ризика за повреде. При вожњи бицикла драстично је мања могућност за општење мишићних влакана, а главни разлог је одсуство удара. Ако нема удара, смањена је могућност повреде и можете вежбати дуже, а самим тим и брже ући у форму.

Када си почео да се бавиш бициклизмом?

- Тренирам бициклизам већ две године, а спортом се бавим око шест година. Почео сам у клубу „Металац“ из Краљева. Имамо доста успешне резултате и то је једини бициклистички клуб у Краљеву.

Стефан је члан бициклистичког клуба „Металац“ Краљева

Када си последњи пут учествовао у трци?

- Била је недавно трка на којој сам освојио две медаље. Освојио сам награде и на „Меморијалу Дејана Марића“ као и на школском првенству.

Да ли си некада пожелело да промениш спорт?

- Не, јер бициклу волим од малих ногу. Почео сам да је возим када сам имао око три го-

дине и некада возим по цео дан. И онда пре две године сам дошао на ту идеју да тренирам бициклизам када сам гледао на телевизору трке и тако је то почело.

Да ли је тешко ускладити школу и спорт?

- Тешко је јер тренинге имамо по два сата, а и треба да се учи, али када се све добро испланира увек има времена за све. Сваки дан су тренинзи по два, а некад три сата. Па пет или шест дана недељно тренинзи, а један дан одмора, некада три сата, па и више дневно. Напорно је и тешко, али упорношћу и љубављу према бициклизму, стиже се.

Да ли си некада хтео да одустанеш?

- Да, наравно, било је ту свега, али само треба издржати до краја, борити се увек до краја и никада не одустајати.

Какви су ти планови за блиску и даљу будућност?

- Следеће године бих баш волео да уђем у репрезентацију и будем међу првих пет. Мислим да уз константан рад и упорност могу да оставрим жеље. Пут за животно опредељење је још дуг. Сада бих највише волео да будем спортиста и бициклиста.

Желимо да ти пут ка успеху буде са што мање препрека.

- Једном је један чувени спортиста рекао: „Граница не постоји. Што више сањаш, даље досежеш“. Зато само упорни побеђују. Не дајте се зауставити на путу до циља.

Ангелина Недељковић

Миа Јевђић

ОШ „IV Краљеваки батаљон“

НАШ ДРУГАР ИЗ ШКОЛЕ „СВЕТИ САВА“ КИКИНДА ДИМИТРИЈЕ СТЕФАНОВИЋ ОТКРИВА ЗАШТО ЈЕ ЗАВОЛЕО СТРЕЉАШТВО

ИГРИЦЕ СУ МЕ УСМЕРИЛЕ КА СПОРТУ

Са другарима из школе освојио је друго место на школском Државном првенству у Смедереву

Димитрије Стефановић је ученик 8/3 наше школе и веома је успешан у стрељаштву. Кроз овај разговор желимо да вас мало боље упознамо са овим сјајним ђаком из ОШ „Свети Сава Кикинда“.

Колико дуго тренираш стрељаштво?

- Отприлике, 3-4 године. Видео сам то у игрицама и било ми је занимљиво да научим како се пуца из пушке.

Колико често имаш тренинге и како изгледа један твој тренинг?

- Два до три пута недељно. Када дођем у стрељану прво урадим загревање, обучем се у одело, узимам пушку, кренем да пуцам и пуцам око 50 дијабола по тренингу. Када то завршим, урадим неколико трбушњака. То морам да урадим. Мислим да је то важно, јер стрељаштво није спорт где треба да трчимо, није толико физичка активност, тако да је важно да вежбамо на тренингу. Када завршим са вежбама, идем кући.

Колико дуго траје један тренинг?

- Отприлике два сата. У почетку су ми били напорни. Када више нисам пуцао са сталком него сам морао у рукама да држим пушку без сталка било ми је напорно, али сам се навикао после месец дана.

Како успеваш да ускладиш школске обавезе са тренинзима?

- Није ми проблем. Када идем у школу после подне, пре подне учим, после часова мало журим на тренинг који почиње у пола седам, али стигнем.

Шта је потребно да би неко био успешан у стрељаштву?

- Само труд и да редовно долазите на тренинге.

Више пута си наступао са школском екипом на такмичењима. Подсети нас какве сте успехе имали?

- Прошле године смо били први на Окружном такмичењу и тако стигли до Републичке школске олимпијаде у Врању. Ове године смо на Републичком у Смедереву освојили пехар за друго место.

Који ти је најдражи успех?

- Комплетно цела година 2016. када сам скупио довољно бодова на републичким такмичењима да бесплатно учествујем у кампу стрелаца у Караташу овог лета.

Како је изгледао камп?

- Недељу дана смо имали припреме за сезону 2017/2018. Углавном смо имали физичке активности, трчање и вежбање. Са нама су радили тренер Александровски и председник клуба из Кладова.

Какве успехе на школским такмичењима очекујеш у 2018?

Очекујем да ћу боље пуцати и да ћемо имати боље услове на такмичењима.

Шта би поручио деци која се не баве ниједним спортом, зашто је важно да се баве спортом?

- Важно је бавити се спортом зато што углавном сва деца седе пред компјутером цео дан и не раде ништа. Треба да потроше ту енергију коју имају у спорту.

Наташа Ђуричин
ОШ „Свети Сава“ Кикинда

УКРАТКО СА...

НАЈБОЉИ СПОРТИСТА ШКОЛЕ
„ХАЛИФА БИН ЗАИД АЛ НАХЈАН“
САМЕД БАЖДАР

ФУДБАЛ ЈЕ МОЈ ЖИВОТ

Баждар у разговору са ђаком репортером

За овај број Пламенка одлучила сам да урадим интервју са другаром из школе. Имала сам задатак да пронађем једног од најбољих спортиста и било ми је јасно да је то Самед Баждар. Он тренира фудбал и један је од најбољих спортиста школе „Халифа бин Заид Ал Нахјан“ из Новог Пазара

Причај ми о својим почецима?

- У почетку је све то изгледало као рекреација. Али мало по мало, то се променило, и постало много озбиљније.

Где си доживео свој први успех?

- Први велики успех сам доживео са својим тимом на такмичењу у Русији. Било је то невероватно искуство које ћу заувек памтити, а освојили смо друго место.

Ко је твој омиљени спортиста?

- Обожавам фудбалера Манчестер јунајтеда, Паула Погбу. Он је стварно фантастичан.

Да ли ћеш наставити да се бавиш спортом?

- Немам намеру да прекинем. Фудбал је једноставно мој живот.

Зенаида Мехмедовић
ОШ „Халифа бин Заид Ал Нахјан“
Нови Пазар

УЧЕНИЦИ ОШ „ВУК КАРАЏИЋ“ ИЗ КЛАДОВА ПРИПРЕМИЛИ ПРОГРАМ ВЕЖБИ И ДИЈЕТУ ЗА

ДЕДА МРАЗЕ СМР

Почиње новогодишње одбравање које је незамисливо без Деда- Мраза, добродушног буцкастог декице који лети својим санкама изнад кровова. Ирваси, прапорци, димњаци... све је лепо смишљено и бајковито. Знамо да је једанаест месеци на Северном полу или у Лапонији. Чим нам децембар покуца на врата, одмах сви почињу причу о Деда Мразу. Знамо одавно да оне маскиране чике које нам деле пакетиће у татиној фирми нису ни даљи рођаци овог славног деке. Што би моја сестра рекла – „фејк“ деде! Али како да не верујемо у Деда Мраза? Све док имам жеља, имаћу и веру у Деда Мраза, па макар га финансирале бабе, деде, родитељи... нека му Рудолф црвеним носићем и даље осветљава пут према нашим домовима.

Питам се, да ли су и Деда Мразу кад је био мали говорили да, ако добро једе, да ће добити поклон за Нову годину, или га је мама хранила добро да порасте, па је брзо порастао?! У сваком случају, сад је стар и мало је „елегантно попуњен“. Не смета нама то, али, да ли ће он са том тежином моћи да уђе кроз димњаке у наше домове, то је сада питање. Кроз мој неће моћи сигурно! Не треба да очајава.

Деда Мразе ја верујем у тебе и сваке године се радујем твојим поклонима. Али бих волео да смршаш. Не можеш проћи кроз димњак. Требало би да почнеш да вежбаш. Све једно што си буца ја те волим таквог.
Филип Адамовић

Ту су ученици наше Школе који су спремни да му помогну својим саветима о исхрани и спорту.

Прво смо наишли на ученике 4. разреда. Већина ученика верује у овог деку и жељно га ишчекују. Ево шта му је поручила наш ђак репортер **Афродита**:

„Деда Мразе, хитно на дијету! Вероватно сте сви приметили да је овај дека јако дебео и да кинш закопчава на првој рупици и да га дугмићи на

капуту једва држе закопчаног. Како нам Деда Мраз поклоне доноси кроз димњак, може се десити да се у њему заглави. Да би избегао овакав инцидент, ево неколико савета Деда Мразу како да ослаби:

- да смањи пробање слаткиша при паковању поклона за децу.

- да у свој дневни распоред уврсти јутарњи цолинг (два круга око радионице патуљака)

Ако ико примети Деда Мраза заглављеног у свом димњаку, нека тихо у себи позове патуљке. Они ће већ знати како деку да одглаве.“

Вукашин му поручује: „Деда Мразе, ово је рецепт за мршављење:

- 1 лимун
- 1 рен
- 1 кг меда
- 15 гр цимета

Добро опрати лимун и рен и све то самлети. Онда ставити ту смесу у теглу, посути циметом, додати мед уз мешање. Ставити тако припремљену теглу у фрижидер. Оставити да одстоји 24 сата. Узимати два пута дневно по једну кафену кашичицу.

Андреа је поделила са нама тајни рецепт за мршављење: „Мораш да престанеш да једеш слаткише. Треба да пијеш доста воде уместо соко-

ва и да се храниш природним производима. Сигурно помаже у скидању вишка килограма.“

Емина му је направила цео програм мршављења:

1. Мораш јести здраве намернице попут банана, јабука, наранџа, али пууунооо.
2. Једи мање меса и увече, пред спавање, попити чашу свежег млека.
3. Мораш више да шеташ, то зна-

чи да чешће обилазиш радионице патуљака.

4. Помагати патуљцима у тешком раду и паковању поклона.

Николина му је спремила чудесан напитака за мршављење:

- 1 авокадо
- 2 лимуна
- 200 гр спанаћа
- 1 веза першуна
- Ћумбир
- Све то испасирати са мало воде и пити свакодневно.

Миљан не верује у Деда Мраза, али жели да му помогне да смрша. Представљамо вам његов програм како избацили лоше навике и дочекаати „шланк“ најлуђу ноћ:

1. Поставити себи циљ и крени да бројиш калорије и живиш здраво
2. Обавезно убацили теретану. У случају да немаш теретану, онда више ходај.
3. Једи доста воћа и поврћа, без слаткиша молим.
4. Уместо брзе хране јести домаћа кувана јела.

Димитрије му је направио пример дневног јеловника. Каже да ће овако сигурно смршати:

- 2 јаја дневно
- Пилећа супа

Кромпир због целулозе, паприка због витамина ц, цвекла због добре крвне слике, и све то у неограниченим количинама

Јабукe, јагоде, крушке, банане, све то уместо слаткиша, али може и 1 чоколада недељно
Шејк од поврћа

Програм наших четвртака треба би да му помогне да изгледа фит као на слици.

Сада смо прошетали до седмог разреда. После три радионице „Здраву растимо“ пуни су савета за разноврсну здраву исхрану за нашег деку.

Душан му поручује: „Деко, за доручак би требало да поједеш житарице у млеку и чашу сока од поморанџе. То ће ти дати енергију за цео дан.

За ручак риба, кувани кромпир и вода. За вечеру би требало да поједеш воћну салату од банане или неког другог воћа. Јако је битно да је вечера лака и то нам даје бољи сан.“

Николин јеловник изгледа овако: „Дан је најбоље почети прженим јајима. За ручак супа и барена пилетина. За вечеру обавезно нешто лагано. Да би дијета била учинковита, дека мора и да вежба. Препоручио бих му пливање.“

Маринин јеловник је следећи:

НАЈПОЗНАТИЈЕГ ДЕКУ НА СВЕТУ

ШАЈ МАЛО

„За доручак обавезно житарице. За ручак ће бити довољна кувана храна, а за вечеру салата.“

Даничин јеловник је следећи:

„За доручак сендвич од свежег поврћа и сира и пржена јаја. За ручак риба и кувани кромпир, а за вечеру салата. Дека мора више да се активира. Мора да пешачи и сам да носи поклоне, а ако и то не упали, најбоље је на Северном полу да скија.“

Уверили смо се да је наш седми разред добро савладао здраву исхрану и јеловници за деку су одлични. Наши осмаци су пошли корак даље. Пошто смо од осталих видели здраву исхрану, осмаци су за деку припремили вежбе које ће га довести у топ форму. (слика из Прилога 2 – Пре и после)

Мартин деки препоручује следеће вежбе: „Пошто дека има превише масних наслага на стомаку и струку, требало би да се сконцентри-

рају вежбу поновити у 3 серије по 20 пута. (слика из Прилога 3)“

Анђела и Милица су одлучиле да за Деда Мраза направе „паклени“ програм мршављења. После ових вежби, дека ће изаћи као младић са плочицама и мишићима.

„Уз помоћ ових вежби, сигурно се мршави и то брзо. Прво морамо да укључимо трбушњаке. Лећи на леђа и дизати горњи део тела без помоћи руку. Радити у серијама од по 10 трбушњака.“

Следећа вежба су чучњеви. Раскорачити и спуштати кукове док се колена не савију у прав угао. Радити у серијама од по 10 чучњева.

Последња вежба су отклони или леђњаци. Лећи на стомак и подизати горњи део тела. Радити у серијама од по 10 отклона. Уз помоћ ових вежби, Деда Мраз може спремно да крене у своју новогодишњу авантуру.“

Били су ово савети за здрав и

НОВОГОДИШЊА ЖУРКА

Још једна календарска година одлази. Нова година је пред вратима. Претпразнично расположење у граду и школи. Почели смо да украшавамо домове и школу, места где смо цео дан. Поред украса и декорације, наша школа има дугогодишњу традицију - Новогодишњу журку. На крају године Ученички парламент, заједно са наставницима, састаје се и разматра планове. Велика је одговорност организовати прославу са толико ученика. Сваке године седми и осми разред уочи Нове године, у 19 сати, улази са својим одељењским старешинама у хол школе и ту почиње заба-

школе је посвећена својим активностима. Ко више воли Нову годину од малишана?! Зато ове године организују хуманитарни „Новогодишњи вашир“. Ученици четвртог разреда праве многобројне украсе које ће продавати на вашару, а сав приход иде њима за организовање екскурзије и Мале матуре.

Дечица украшавају учионице, праве украсе и ките јелке. То је посебан доживљај коме се радују ученици. Труде се да свака учионица буде посебна и најлепша. Неки чак и скупљају слаткише које ће сви заједно да поделе 29. децембра, последњег дана школе у 2017. години.

ва. Интересантан програм, разноврсна музика, пуно хране и пића, бројне друштвене игре, караоке и, што је најбитније, пуно насмејаних лица.

Тачно у поноћ, после одбројавања, проглашавају се победници караока, лимба и осталих игара. Ту је и наградна игра, а за поклоне се стара Ученички парламент. Журка се завршава у 1 сат после поноћи „возићем“ уз песму „Моји су другови“.

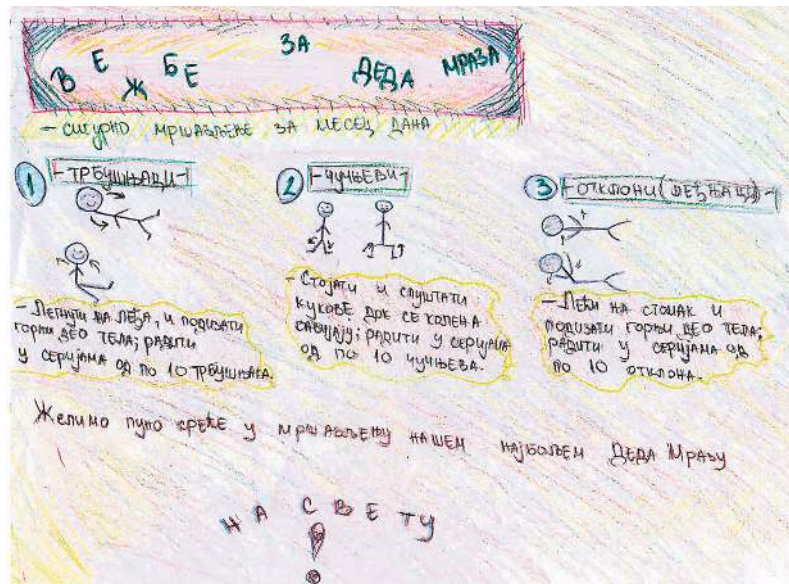
Поред журке, традиционално се ученици такмиче у прављењу плаката за журку. Наставник Ликовне културе се стара да сви добри плакати буду изложени.

За то време, док се виша настава бави плакатима и организацијом журке, нижа настава наше

Посетили смо ученике четвртог разреда, који су нам узбуђено открили да је ова прослава Нове године посебна за њих, јер је ово последња Нова година коју ће прославити са својим учитељицама. Организовали су 29. децембар као дан песме, игре и шале, а и све је спремно за Новогодишњи вашир.

Сви се надају снегу и пахуљама који би употпунили празнично расположење. Биле су ово новогодишње искрице из наше школе. Спремни смо да отворимо врата новој години, а стару испраћамо музиком и добрим расположењем. И тако већ деценијама...

Ивана Николић
Ивана Болдорац
Афродита Констандиновић
ОШ „Вук Караџић“ Кладово

ше на ту зону и посвети се вежбама за стомак. Прва вежба је вежба разгибавања. Дека треба да раскорачи и карлицом да кружи у смеру казаљке на сату, а затим назад. Вежбу поновити у три серије по 20 пута. (слика из Прилога 3)

Друга вежба укључује и руке и ноге, а уједно и моторику. Дека треба да раскорачи и скакуће скупљајући руке изнад главе и ноге, и обрнуто.

спортски живот најпознатијем деки на свету - Деда Мразу. Овако су ученици наше Школе смислили план за здрав и дуг живот свих људи који муче проблем са гојазношћу. До следећег децембра - хао и живите здраво!

Ивана Болдорац
Афродита Констандиновић
ОШ „Вук Караџић“ Кладово

ПЛИВАЧИЦА АЊА ЦРЕВАР БЕЗ ПРОБЛЕМА УСЛАЂУЈЕ ШКОЛУ И ТРЕНИНГЕ

СВЕ ЈЕ ЛАКШЕ КАДА ТЕ ПРОФЕСОРИ РАЗУМЕЈУ

Као и свако дете обожавам спорт. Одувек сам се питала како живе професионални спортисти и спортске звезде. Замишљала сам њихов победнички живот, непрестано кликтање фото-апарата и блицева, раскошне забаве и пуно пријатеља... како већ тинејџерка може да машта о слави. Онда је стигло лето и дуго очекивани распуст и мој сусрет са звездом, правом звездом спорта, пливачицом Ањом Цревар. Ања је из Панчева, али њени корени вуку из Кладова, нашег малог града, и Ања редовно посећује своју баку овде. Тако је почело моје пријатељство са Ањом. Велика спортисткиња, а тако скромна и млада особа.

Ања је средњошколка. Замолила сам је да са нама подели делић свог

живота и успеха. У интервјуу који следи упознаћете ритам радног дана врхунског спортисте, као и њену свакодневицу.

За почетак, ученица си трећег разреда средње школе. Какав си ђак?

- Скроз одлична.

Зашто си почела да се бавиш спортом?

- Спорт сам почела да се бавим из забаве, као и сва остала деца.

Зашто баш пливање?

- Пливање, јер обожавам воду.

Занима ме, колико је напора и одрицања потребно уложити да би се постигао успех?

- Да би се бавили неким спортом, потребно је уложити целог себе, а то значи пуно напора и одрицања, а још више је потребно да бисте истраја-

ли у спорту.

Како ти полази за руком да будеш тако добра у школи и још боља у базену?

- Као што рекох, све је то јако тешко, али уз добру организацију и подршку и разумевање професора, све се да средити.

Колико пута дневно тренираш и како то изгледа?

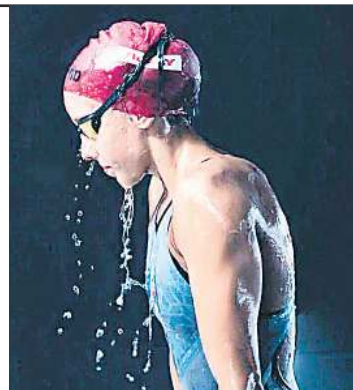
- Тренирам три пута дневно. Два тренинга су у води, а трећи је теретана, коју посећујем након другог тренинга у води.

Мораш да ми одаш тајну – како се постаје шампион?

- Шампион постајеш тако што никада не одустајеш!

Ко ти је био узор?

- Узор ми је од почетка била моја

Ана Цревар тренира три пута дневно

суграђанка Нађа Хигл чији успех ме је мотивисао да се бавим пливањем.

Знам да имаш доста награда, али једна мора да се издваја. Која?

- Омиљена награда ми је мој први пехар са такмичења у Новом Саду из 2010. године.

Захваљујем Ањи за овај мотивациони интервју. Надам се да вам је бар мало открила тајну како се постаје европска јуниорска првакиња на 400 метара мешовитим стилем.

Милица Новаковић ОШ „Вук Караџић“ Кладово

ПЛИВАЧ ЧАБА СИЛАЋИ ИМА ПРАВИ САВЕТ ЗА МЛАДЕ СПОРТИСТЕ

КАД ЈЕ НАЈТЕЖЕ, ЉУБАВ ПОБЕДИ

Баци репортери и ученице шестог разреда из основне школе „Лаза К. Лазаревић“ из Шапца, Лана Рувидић и Андреа Лазаревић, интервјуисале су Чабу Силађија, познатог пливача који је освојио бројне медаље како на Европском, тако и на многим другим такмичењима.

Колико дуго се бавите пливањем и шта је било најтеже на путу до успеха о којем сведоче ваше медаље?

- Ја сам у базену од своје седме године што сад износи округло 20 година. Мислим да је најтеже устати свако јутро и ускочити у воду, имати неке мале изазове сваки дан, али генерално сваки спорт захтева доста одрицања, напора, залагања али то све надомести осећај успеха, медаља, пехара, рекорда, тако да и после двадесет година волим овај спорт. Никад не бих све то мењао за неке ствари које сам пропустио.

Да ли сте некад, у току ваше спортске каријере, били на граници да одустанете и шта је то што вас је увек враћало у базен?

- Наравно, сваки спортиста има своје тешке тренутке, сви ми размишљамо да одустанемо кад дођемо до неког неуспеха, када се више месеци спремамо за неко такмичење и то не успе како сте ви замислили. Онда се наравно сваки спортиста заштити - зашто то радим, зашто жртвујем своје слободно време

Чаба Силађи у разговору са ђацима репортерима из ОШ „Лаза К. Лазаревић“

када то не даје резултат, али опет та нека примарна љубав коју човек осети према спорту је увек јача него сумња, тако да увек победи љубав.

Колико је тешко ускладити обавезе у вези са спортом и приватни живот?

- Кад сам био ваших година имао сам баланс између школе и спорта и још неких активности којима сам се бавио, исто је тако било и у средњој школи, на факултету. Кад се од малих ногу научи тај ритам, исто се пренесе и на факултет и на приватан живот и онда не представља тешкоћу.

Опишите ваше искуство са Светског првенства у Русији?

- То је било моје прво финале Светског првенства које сам пливао, много сам уживао у сваком тренутку. Пливање се на фудбалском стадиону што је било доста чудно зато што је то било фактички на полуотвореном иако је то био покривен стадион - са страна је било полуотворено, било је изузетно хладно. Сећам се да смо облачили дуглу гардеробу, зимске јакне, а кад смо кретали на трке било је између пет до десет степени, било је изузетно хладно и сад замислите да се скинете

да пливате на неком отвореном базену - ето то је неки утисак који ћу сигурно памтити до краја живота. Финале ће ми остати увек у сећању, наравно у позитивном смислу.

Која медаља вам је најдража?

- Вероватно је сваком спортисти најдража прва медаља. То је било 2002. године кад сам имао 12 година. Још неке драге медаље су: Европско јуниорско првенство у Београду 2008. године зато што је то било на домаћем терену, зато што је ту била пуштена химна пред домаћом публиком на Ташмајдану пред препуним трибинама. Памтим такође медаљу са Европског првенства 2009. године у Истанбулу, то ми је била прва велика медаља. Памтим и златну медаљу са Универзијаде, то је било пре две године у Кореји. Има их доста али мислим да је увек некако прва медаља најдража.

Шта бисте поручили деци која желе да крену Вашим путем?

- Деци бих поручио да никад не одустају од својих циљева, да буду увек истрајни, да им школа увек буде на првом месту и да постоји могућност да се избалансира пливање и школа, факултет, ако је човек довољно свестан својих обавеза.

Андреа Лазаревић Лана Рувидић ОШ „Лаза К. Лазаревић“ Шабац

ПАРАОЛИМПИЈКА БОРИСЛАВА ПЕРИЋ РАНКОВИЋ О УПОРНОСТИ, ЖЕЉИ, ЦИЉЕВИМА

МЕДАЉА И ПЕТИЦА СУ ИСТО

Почетком новембра нашу основну школу „Андра Савчић“ посетила је Борислава Беба Перић Ранковић, параолимпијска првакиња у стоним тенису и освајачица бројних златних, сребрних и бронзаних медаља. Борислава нас је посетила у недељи толеранције и уважавања, а за њу је припремљена трибина под називом „Од нас зависи какав ћемо живот да живимо“. Међу гостима ове школе нашле су се и Марија и Јелена Шофранац, девојке оболеле од церебралне парализе, а такође и бивше ученице ове школе. Оне се сада залажу за права и бољи положај особа са инвалидитетом. Трибини су присуствовали ученици и наставници ове школе. Ђаци су пажљиво слушали шта је Борислава имала да каже, а касније је дошао и ред за постављање питања. Питања су била различита од како је бити светска првакиња до тога зашто би препору-

Борислава Перић Ранковић у друштву ћака репортера

Ученици школе „Андра Савчић“ из Ваљева укрстили су рекету са Бебом

чила бављењем спортом. Касније су ученици наше школе, у сали, укрстили рекете са Бориславом. Изазивачи -школарци против светске шампионке - што да не?

Када је свему дошао крај Беба је одвојила време за један интервју.

Шта за вас значи титула светске првакиње у стоним тенису за особе са инвалидитетом?

- Као и за све остале када сте проглашени или освојите нешто велико то је једна обавеза, али има и значење да сте добро урадили оно за шта сте се трудили. То је само показатељ да је оно што сте до тада радили неко препознао и да је то вредновано.

Какав је осећај освојити медаљу?

- Ви када учите нешто и када успете да добијете петицу то је успех и награда за ваш труд. За нас спортисте када успемо да дођемо до неког одличја то је награда за све оно што смо урадили и чега смо се одрицали и знамо да спортисти, имају мало времена за приватан живот, за породицу онда нам је ово, на неки начин било која награда, било која медаља садисфакција за оно што смо се одрицали и што су се наши ближњи одрицали.

Колико рада и труда је потребно да би се остварио овакав успех?

фокусирамо се на оно за шта се спремамо. Ове године то је било шест месеци јер смо имали два велика такмичења тако да смо фактички спавали у сали.

Има много спортова, зашто сте одабрали баш овај?

- Није толико уобичајено, што се тиче особа са инвалидитетом, да се баве спортом. Код нас овде у Србији имате атлетiku, парастреличарство, стрељаштво, пливање и стони тенис. Када имате неког ко ће вас научити нечему да бисте ви успели да постигнете врхунске резултате тада вас и то самим тим то усмерава где ћете. Ми у Новом Саду имамо Златка Кеслера

који је и селектор репрезентације и тренер и неко ко нас учи како треба да радимо и шта треба да урадимо, а ми који смо освајачи медаља се надамо да ћемо то урадити и са генерацијама које долазе иза нас.

Ми смо данас од вас научили много, а да ли сте ви можда нешто од нас научили?

- Сваки пут када се дружим са децом научим нову лекцију или допуним знање. Сваки пут ме фасцинира са којом пажњом сви ви слушате шта ми причамо. Посебно ме је дирнуло што се нисте устручавали да постављате питања. Драго ми је што овај пут трибина на којој сам гостовала била посећена, а још ми је драже што сте ме тако срдечно примили. Подарили сте ми једно прелепо искуство јер ретко имам прилику да се у некој другој средини где нисам одрасла, боравила или ме не познају, појавим на трибини. Надам се да ћемо чешће правити дружења јер ова упорност коју сте ми показали за стони тениским столом је вредна дивљења.

Милица Ракић
ОШ „Андра Савчић“ Ваљево

#ПРИМЕРИ

УЧЕНИЦА ТЕХНИЧКЕ ШКОЛЕ ИЗ ЗАЈЕЧАРА
НАСТАСИЈА ЈОТОВИЋ ИМА МНОГО ТАЛЕНАТА

НА СВЕ СТРАНЕ ПЕТИЦЕ И МЕДАЉЕ

Ово је прича о необичној девојци која је изузетан спортиста са преко „хиљаду“ освојених медаља на разним спортским такмичењима. Она је одличан ученик са просеком 5,00. Љупка, плава девојчица, која је сада у трећем разреду Техничке Школе у Зајечару, смер Електротехничар за електронику на возилима, освојила је многобројна признања на европским такмичењима у каратеу, где је постала европски првак у својој категорији. Прошле године постала је и званични судија. Поред тога она је понос наше школе јер је активна и на пољу атлетике и освајач признања у дисциплини бацање кугле.

Представљајући нашу школу постигла је следеће резултате: на општинском такмичењу у дисциплини бацање кугле освојила је прво место 2014/2015, исте године на међуопштинском такмичењу поновила је успех са општинског такмичења, а

Европска првакиња у каратеу: Настасија Јотовић

на регионалном такмичењу заузела је друго место, наредне 2015/2016. године на општинском и међуопштинском такмичењу у бацању кугле освојила је прва места. Исти резултат постигла је и у Крушевцу на регионалном такмичењу. На Републичком првенству исте године заузела је високо шесто место. Наредне 2016/2017. школске године у дисциплини бацање кугле освојила је прва места на општинском, међуопштинском и регионалном такмичењу. Републичко такмичење у Крушевцу завршила је освојивши високо пето место.

Питали смо Настасију која такмичења планира ове године. Са сузом у оку рекла нам је да је имала озбиљну повреду лигамената и да је њено учешће у овој сезони неизвесно: - Надам се да ће повреда проћи и да ћу бар поновити резултате од прошле године када је екипа наше школе на међуокружном такмичењу у атлетици освојила треће место у екипном пласману, а ја прво место у бацању кугле и пласман на републичко такмичење. Такође, надам се да ћу активно учествовати на такмичењима у каратеу - рекао је Настасију Јотовић, чланица карате клуба „Лавље Срце“ из Зајечара.

Милан Поповић
Техничка школа Зајечар

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ У ПАНЧЕВУ У ОДБОЈЦИ
БИЛО ЈЕ МАЛО ДРУГАЧИЈЕ ОД ДРУГИХ

НАВИЈАЈ И ФЕР ИГРАЈ

Навијачи су само направили реквизите за навијање

Савез за школски спорт Панчева је ове године организовао финални турнир у одбојци у мушкој и женској конкуренцији у ОШ „Јован Јовановић Змај“. За такмичење у одбојци у мушкој конкуренцији пријавило се осам екипа. Екипе су биле подељене у две групе по четири екипе. Победници група стекли су право учешћа на овом финалном турниру. Те две екипе су дечади из ОШ „Доситеј Обрадовић“ из Омољнице и ОШ „Васа Живковић“ из Панчева. После веома узбуђиве и напете игре са пуно преокрета победили су ученици из ОШ „Васа Живковић“ резултатом 2:1 у сетовима.

У женској конкуренцији пријавило се много више екипа, чак 13 које су распоређене у две групе по четири екипе и у једну групу са пет екипа. Такође су победнице група стекле право учешћа на финалном турниру. На финални турнир су се пласирале следеће екипе: ОШ „Вук Караџић“ из Старчева, ОШ „Жарко Зрењанин“ из Банатског Новог Села и ОШ „Васа Живковић“ из Панчева. Победнице финалног турнира у одбојци су девојчице из ОШ „Жарко Зрењанин“ из Банатског Новог Села.

Финални турнир општинског такмичења у одбојци је специфичан и због реализације

пројекта „Навијај и фер играј“. Пројекат спроводи Удружење педагога физичке културе града Панчева на челу са председником удружења, професором физичке културе Костом Мирковићем. Пројекат је спроведен са ученицима четвртх разреда основних школа које су учеснице завршног турнира. Учитељицама је одржано предавање како бодрити у фер духу своју екипу и оне су са ученицима правили навијачке реквизите и транспаренте. Ученици су били присутни на завршном турниру и показали како треба на прави начин навијати за свој тим.

Манифестацију је званично отворио градоначелик града Панчева Саша Павлов. Присутнима су се такође обратили председник спортског савеза Слободан Битевић и председник Савеза за школски спорт Панчева Бора Станковић. Као и сва остала такмичења, и ово такмичење је одлично организовано пре свега захваљујући координаторима у Савезу за школски спорт града Панчева а то су Драгана Дивац координатор за школски спорт Панчева и Јелена Ђорђевић координатор за школски спорт јужнобанатског округа.

Вук Голубовић
ОШ „Доситеј Обрадовић“ Омољница

АНАМАРИЈА МИКОВИЋ ОСНОВНУ И СРЕДЊУ ШКОЛУ ЗАВРШИЛА У МАЈДАНПЕКУ, А ДАНАС СТУДИРА У ДЕНВЕРУ

ОДБОЈКА ОТВАРА ВРАТА

Анамарија Миковић рођена је у Мајданпеку, где је завршила основну и средњу школу. Одбојку је почела да тренира у одојкашком клубу Мајданпек ФБЦ за који је одиграла више од 100 утакмица у другој лиги исток. Према речима њених тренера, Дејана Трифуновића и Владимира Дудића, један је од најбољих играча у историји клуба. Три године је била капитен клуба, а неколико година

и најбољи играч 2. лиге исток. Са екипом основне школе „12. септембар“ освојила је треће место на Републичком такмичењу у одбојци.

Од августа живи у Денверу где студира и игра одбојку за Денвер Универзитету.

Занимало нас је како јој је у новом окружењу, како напредују студије и одбојкашка каријера. Упркос бројним обавезама и временској разлици, Ана-

марија је одвојила време за нас и рекла нам да је веома задовољна. Лепо јој је у Денверу јер је међу људима који цене спорт и спортисте. Поред сјајних резултата које је остварила са својим тимом, задовољна је и студијама јер је на полугодишњем нивоу успела да оствари највиши успех. Да је за ово кратко време постала веома значајан играч у свом новом тиму, колико је успешна и цењена, показују фотографије и исечци из новина које нам је послала.

Ми јој желимо пуно успеха у каријери, среће у личном животу, а она је нама који волимо спорт поручила:

Задовољна је и одбојком и студијама

- Свако ко одабере овакав пут и реши да се озбиљно бави спортом мора бити стрпљив и упоран. Спорт доноси много лепог и доброг у чему треба да уживамо, као и оног лошег са чиме треба да се изборимо. Не треба клонути када је тешко, а таквих момената има. Тешки тренинзи и притисак околне су свакодневни. Треба испунити статистику и одржати се на листи. Некада све то зависи од само једног поена који треба да постигнете, а иза тог поена стоји много напора и уложеног труда.

**Наталија Трифуновић
Софија Мунћан
ОШ „Велимир Маркићевић“ Мајданпек**

LCC volleyball reaches final day of regional tournament

By Dante Geoffrey
Special to the Lamar Ledger

A pair of five-set Friday victories sent the Lamar Community College volleyball team to the semifinals and a third-place finish at the Region IX-South Tournament last weekend in Scottsbluff, Nebraska.

The Lopes eliminated Otero and McCook to reach their highest finish in at least five seasons.

Samantha Smith

Lena Srdanov

Anamarija Mikovic

Dante Geoffrey said, "We struggled in region play during the regular season but they didn't let that determine their fate this weekend. They showed the heart to fight regardless of the score and that pushed us to new heights." Coming into the second day of the tournament, the Lopes were a

the hard work and dedication these girls showed not only on the court in Scottsbluff, but in the week leading up to the tournament.

the hard work and dedication these girls showed not only on the court in Scottsbluff, but in the week leading up to the tournament.

О Анамарији пишу и локлане новине у Денверу

АНЂЕЛА ДИМИТРИЈЕВИЋ ИЗ ЋУПРИЈЕЕ НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ ПОНЕЛА ТИТУЛУ МИС ФИТНЕС

САСВИМ (НЕ)ОБИЧНА ДЕВОЈКА

Многи не знају да у Ћуприји живи једна светска шампионка. Она је бивши ђак наше школе, сада матурант гимназије и већ се спрема за факултет. Ова сасвим (не)обична девојка носи титулу о којој сањају многе девојчице. Анђела Димитријевић – мис фитнес на Светском првенству 2016. одржаном у Копру у Словенији била је наш саговорник. Анђела је постала узор многим младим људима у нашем граду, не само на пољу спорта где јој нема равних, него и у школи, где је одличан и примеран ђак. Њени снови се полако остварују, а сваки остварени сан, рађа нови и виши циљ.

Како си се определила за овај спорт?

- Одувек сам била спортски тип. Волела сам спорт од малена. Тренирала сам одбојку, пливање, једно време и ватерполо. После тога сам ушла у свет фитнеса, то ми се баш свидело и остала сам у томе.

Колико година се бавиш фитнесом?

- Тренирам од своје седме године у теретани и гимнастику. Активно се такмичим од 2012.

Колико пута недељно тренираш?

Анђела Димитријевић у друштву ђака репортера

За СП се припремама шест месеци Фотографије: ВањаВукашиновић

- Све зависи од обавеза, од припрема за такмичење, али генерално тренирам сваког дана, у фази припрема и по два пута дневно.

Колико је бављење спортом утицало на твоје бављење навике?

- Јесте утицало и то доста на распоред самог времена, на обавезе у школи. Нека дисциплина се ствара у животу, што је неопходно кад се професионално бавиш спортом.

Како усклађујеш спорт и обавезе у школи? Шта планираш да упишеш?

- Када имаш неки циљ у глави и кад тежиш ка том циљу, ништа ти не пада толико тешко. Ако ле-

по организујеш своје време, све можеш да стигнеш. Планирам да упишем ДИФ и да наставим да се бавим спортом и да се такмичим и даље.

С обзиром на то да се тако дуго бавиш спортом, који су твоји највећи узори?

- Један од највећих узора је мој отац. Захваљујући њему ја сам постала ово што јесам и постигла све резултате. Без њега то не бих успела.

Који савет имаш за девојке или девојчице које желе да се баве фитнесом?

- Можда изгледа тешко, али кад уђеш у све то, као и за сваки спорт

идеш даље. Желела бих да се у нашем граду повећа свест о бављењу спортом. Позивам све да дођу у теретану, да пробају, да се посаветују, можда им се свиди.

Како је изгледао твој наступ на Светском првенству?

- Светско првенство се одржавало у Копру, у Словенији. Било је незаборавно. Припреме су трајале шест месеци. Ја сам била међу најмлађим такмичарима, имала сам 17 година. Очекивала сам пласман и дала сам све од себе.

**Јелена Маринковић
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја**

#АНКЕТИРАЊЕ

ЂАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ ОШ „ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ“ ОТКРИЈВАЈУ ДА ЛИ СУ КАЗНА И НАГРАДА ЗАМЕНИЛЕ УЛОГЕ У САВРЕМЕНОМ ДРУШТВУ

СТОП НОВОМ ТРЕНДУ

Ђаци репортери ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ добили су задатак да спроведу анкету са професорима о односу награде и казне, некад и сад. Поставили смо им питање да ли се слажу да су награда и казна за децу у међувремену замениле улоге. Некада је родитељска казна била забрана изласка напоље, па су деца због својих несташлука остајала у соби, а данас изгледа да је казна забрана останка у соби., па деца невољно излазе напоље. Велики број наставника је учествовао у овом испитивању и сви су одговорили на питање да ли се треба помирити са тим новим трендом и зашто.

Наставници физичке културе су вечити оптимисти. Снежана Костић је још једном доказала да је другачија.

- Не слажем се да су замењене улоге, бар не свуда. У неким местима још увек се примењује казна забране изласка напоље, што деци тешко пада, То су углавном приградска насеља и села. Да је ово нови тренд замене улога награде и казне, јесте, али не треба слепо пратити тренд. Не смемо омаловажавати значај интернета и његове добре стране, али не смемо заборавити на здраве стилове живота који подразумевају игру лоптом,

Јелена Стефановић

Сузана Димитријевић

вожњу бицикла, излете... Боримо се да нам највећа казна, ако је мора бити, буде останак у соби.

Наставница српског језика Јелена Стефановић:

- Потпуно се слажем да су некадашња награда и казна замениле улоге. Деца су раније друштвени садржај проналазила напољу, а данас праве своје виртуелне светове затварајући се у себе. Прави пријатељ, истовремено и идол данас деци постаје јунак цртаних

Биљана Антонијевић Савић

Маријана Фришчић

филмова, гејмер или јутјубер, Тренд не сме постати пут који треба по сваку цену следити. Деца морају да се укључују у друштвени и социјални живот, јер у супротном - затворени у виртуелним световима, постају емоцијално нестабилни, социјално незрели и вербално ограничени.

Весна Анђелковић, наставница техничког и информатичког образовања слаже се да је тренд ухватио маха:

- Развој технике и савремени начин живљења, који се огледа у све већој и неограниченој употреби нових техничких достигнућа, са собом доноси промене које су евидентне у свакодневном животу. Беспомоћно прихватање одређених ствари није одлика доброг родитељства.

Учитељица Биљана Антонијевић – Савић која се у најранијем школском узрасту сусреће са различним проблемима у развоју деце каже:

- Потпуно се слажем, деца данас превише времена проводе у својој соби играјући игрице и на друштвеним мрежама. Заборављају да се играју на свежем ваздуху и комуницирају међусобно. Мислим да се не треба помирити са новим трендом, већ утицати на децу да излазе напоље и играју се лоптом.

Весна Анђелковић

Опширан и интересантан одговор нам је дала учитељица Маријана Фришчић:

- Сви родитељи имају, отприлике, исте жеље за своју децу: здравље, срећу, радост, успех. У постизању ових циљева, много тога се променило. Деца су се променила, зато што су се променили услови у којима живе, другачије је време. Променили су се и родитељи. Избор игре зависи од тога како смо своју децу научили да се играју, напољу или у соби. Избор казне опет зависи од родитеља. Као учитељица и као родитељ сматрам да своју децу прво треба да научимо обавезама, да би знали шта су њихова права. Казна је неопходна да би деца спознала границе. Онолико колико смо ми, као родитељи, спремни да се, у суровим градским условима и у времену у којем живимо, играмо напољу са децом, и деца ће спознати своју казну.

ЗАКЉУЧАК: Наши наставници и учитељи радо су прихватили да учествују у анкетирању. Још једном су доказали да су најбољи. Што се деце тиче, казна је казна! Нека о њој размишљају одрасли. Ми ћемо се трудити да у времену модерних технологија не заборавимо да је лопта најлепша играчка. Тако је код нас у школи!

**Анђела Живковић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац**

ЂАЦИ РЕПРТЕРИ ИЗ ШКОЛЕ „ЂУРА ЈАКШИЋ“ ИЗ ЂУПРИЈЕ ОТКРИВАЈУ ДА ЛИ ЈЕ ЊИХОВ ДРЕКТОР СТРАШАН

ПОШТОВАЊЕ И СТРАХ НИСУ ИСТО

Да нису сви директори школа исти, то знамо. Да их се деца углавном плаше, и то је могуће. Наш директор школе Саша Маленовић изгледа врло строго и понекад гласно говори. То је да га деца и наставници боље чују. Али да ли је он страхан? Покушале смо да сазнамо у једном помало необичном разговору.

Реците на нешто о свом раду у просвети.

У просвети радим већ 12 година. У нашој школи сам од 2011. године. Предајем историју, старији ђаци ме познају.

Какав сте били као ђак?

- У основној школи сам био одличана ђак, вуковац. У средњој сам такође, био примеран ученик.

Да ли се сећате свог директора у основној школи? Да ли Вам је он био узор?

- Кад сам ја био ђак, нисам тако добро познавао директора као ви данас. Не сећам се да сам био икада у директоровој канцеларији, можда једном у осмом разреду.

Који је предмет сте највише волели?

- Омиљени предмет ми је био физичко, али волео сам и друштвене науке.

Ви припадате млађим генерацијама, али се много тога променило у школи. Шта бисте издвоји-

ли као добро, а шта као лоше кад је реч о настави, учењу и односу ученик-наставник?

- Однос ученик - наставник треба да се базира на узајамном поштовању, не на другарству. Ученик воли предмет кроз наставника који га предаје, поштује наставника и он може да му буде идол или модел у понашању. Кад сам дошао у овај колектив имали смо старије колеге који су нам били узор, млађи наставници се увек више труде да оправдају поверње. То су ствари које се никад не мењају. Млађи треба да цене и поштују старије, али и обрнуто.

Знамо да сте ватрени навијач Црвене звезде. Често одлазите на утакмице у Београд. Пратите првенство и сакупљате сличице фудбалера. Колико је то уобичајено за ваш позив?

- Сакупљам сличице фудбалера, јер ми је то остало из детињства. А што се тиче фудбалског клуба Црвена звезда, то је једна страст коју гајим. Волим да посетим утакмицу једном - два пута месечно.

Директор Саша обожава Црвену звезду ФОТО: Маријана Вуковић

Тема нашег интервјуа је да убедимо читаоце да ви нисте „страшни“. Колико верујете у причу да директор треба да буде страхан да би деца и запослени били послушни и вредни?

- Директор заправо уопште не треба да буде страхан, већ треба да постоји узајамно поштовање.

Драги читаоци, наш директор који воли фудбал страсно навија за свој клуб, цени своје пријатеље, колеге и ђаке - и сакупља сличице - никако не може бити страхан.

Миљана Крстић
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

ДИРЕКТОРКА ОШ „ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ“ НЕВЕНА ШИМШИЋ УВЕК ИМА ВРЕМЕНА ЗА СВОЈЕ ЂАКЕ

НАША ДИРЕКТОРКА РУКОМЕТАШИЦА

Ђаци репортери из основне школе „Драгиша Луковић Шпанац“ из Крагујевца интервјуисали су директорку школе Невену Шимшић. У њеној канцеларији репортери су приметили много папира па се може закључити да наша директорка увек, иако има много посла, нађе времена за своје ђаке.

Дочекала нас је са широким осмехом. Она је млада, модерна и игра рукомет са својим ученицима. Сазнали смо да на позицији директора ради већ три године, завршила је Филолошки факултет у Крагујевцу, одсек за англистику, радила је као професор енглеског и немачког језика и као библиотекар. Бавила се међународном сарадњом, пуно је радила на себи и свом усавршавању.

Поставили смо јој и једно незгодно питање.

Да ли мислите да сте ви страхан директор?

Невена Шимшић у разговору за ђаком репортером

- Сваки директор мора да буде помало страхан да би деца уградио праве људске вредности и показао им прави пут - одговорила је директорка.

Поред строгости, коју мора да поседује сваки директор, сазнали смо много о њеним другим способностима и квалитетима. Наша директорка Невена Шимшић је у току викенда играла рукомет на турниру заједно са ученицима, родитељима и колегама. Била је веома вешта у томе јер је дуго тренирала рукомет. Овим турниром у школи је обележен месец рукомета и подржана акција вршњачког тима „Спортом против насиља“. Посебно је истакла да је важно бавити се спортом, јер спорт значи и здрав живот.

Кроз овај разговор ђаци репортери су сазнали да наша директорка није толико страшна, као што се прича.

Јована Милутиновић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац

ФОТО: Селена Јовановић

Турнир у мини рукомету

УХали спортова у Костолацу за ученике петог разреда костолачке ОШ „Јован Цвијић“ организован је турнир у мини рукомету. Учествовало је пет женских и седам мушких екипа. Утакмице је судио наставник физичког васпитања Александар Шаманц, а медаље је победницама доделила директорка Центра за културу Јелена Шаманц.

У конкуренцији девојчица прво место заузела је екипа одељења 5/2. Друго место припало је девојчицама 5/5, а на трећем месту наш-

ла се екипа 5/3.

Дечаки петог разреда остварили су следећи резултат: Прво место освојили су дечаки 5/2. На другом месту нашла се екипа 5/6, а за треће место изборили су се дечаки 5/1.

За најбољег играча у женској конкуренцији проглашена је Исидора Стојићевић, ученица одељења 5/2. Најбољи играч у мушкој конкуренцији је Никола Бундао, такође ученик одељења 5/2.

Исидора Стојићевић
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац

Ревија ритмичке гимнастике

Уорганизацији Савеза за школски спорт Војводине одржана је „Ревија ритмичке гимнастике“. Спортска сала основне школе „Прва војвођанска бригада“ у Новом Саду, била је стедиште ритмичарки из целе Војводине. Ове године наступило је 134 такмичарки узраста од првог до осмог разреда, које су се представиле кореографијама са и без реквизита. Иако је тог дана у Новом Саду био кишни и ветровит дан, „јачи“ део наше репортерске екипе у саставу: Димитар Вујаковић, Ратко Ђаковић и Едвин Грбовић, ученици 8/4 одељења били су на висини задатка. Испратили су ревијални део, такмичење, и били подршка нашим учесницама Нини, Иви и Маји које су нашу школу ОШ „Ђура Јакшић“ - Каћ, представиле екипно и заузеле треће место у категорији трећих и четвртих

разреда. Девојчице су изјавиле да се ритмичком гимнастиком баве већ 4, 5 година да уживају у акробацијама које изводе уз музику и да успевају да ускладе школске обавезе са тренинзима и вежбањима за наступ. На овогодишњој ревији заузеле су треће место, а у годинама које долазе сасвим смо сигурни да ћемо их видети на трону победничког постоља.

Димитар Вујаковић
Ратко Ђаковић
Едвин Грбовић
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ

Ђаци репортери на Сајму спорта

На Београдском сајму 24 новембра 2017. године одржан је Сајам спорта под слоганом „Србија земља спорта“. На сајму је било пуно људи, познатих и мање познатих спортиста и много штандова који су презентовали спорт којим се баве. Новинарска секција ОШ „Веселин Маслеша“ била је на сајму, обишла је многе штандове и причала је са спортистима. Упознали смо мачеваоце, који су нам рекли да мачевање није опасан спорт. Тело спортисте је у потпуности заштићено тако да се не може повредити. Побеђује онај ко противника убоде мачем.

Још један интересантан спорт је стрељаштво, који је због тежине пушке намењен младима старијим од 15 година, који могу да погоде диск на висини

од десет метара.

Осим ових спортова занимљиви су били и неки нови мање познати код нас као крикет, бејзбој, голф, софтбој, боћање и други. Обишли смо и штандове популарних спортова код нас где је и било највеће интересовање. Причали смо са многим спортистима. Најинтересантније је ипак било на штанду Тениског савеза гед смо причали са прослављеним тенисером Ненадом Зимоњићем, као и на штанду Ватерполо савеза где смо упознали многе занимљиве и огромне људе као што је Дејан Савић. Сајам спорта је баш био забаван. Сви смо нешто научили и добро се забавили, а то је најбитније.

ОШ „Веселин Маслеша“ Београд

Велики успех малих рукометашица из Умчара

Ублизини нашег главног града, Београда, налази се једно мало место, Умчари, на самом рубу општине Гроцка. Ту се издваја и наша Основна школа „Мића Стојковић“. Поред тога што из ње излазе вредни ђаци, једног дана изаћи ће веома талентовани спортисти. Наша школа нуди бројне ваннаставне активности. Наши ученици су највише заинтересовани за спортску секцију, где одлази и највећи број ученика. Најуспешнија је рукометна секција, што се може видети и по успесима наших девојчица на разним такмичењима. Ове године рукометни тим наше школе, који чине девојчице петог и шестог разреда, предвођен наставницима физичког васпитања, Драганом Белошевић и Николом Ма-

рићем, постигао је веома запажен резултат на такмичењима. Прво су учествовале на општинском такмичењу 13. октобра 2017. године, које је одржано у ОШ „Свети Сава“ у Врчину, у организацији Спортског савеза Београда. Градско такмичење одржано је у Спортском центру „Ранко Жеравица“ на Новом Београду. Полуфинале је одржано 7. новембра, а финале 8. новембра. Поред седамнаест општина, девојчице наше школе успеле су да остваре велики успех и освоје друго место. За нас и нашу школу то је велики успех, зато што смо као мала школа показали да можемо бити на нивоу великих београдских школа.

Наталија Мијаиловић
ОШ „Мића Стојковић“ Умчари

Посебан час физичког

Усали ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ у Крагујевцу одржан је час физичког васпитања „Савладавање полигона уз примену елементарних игара“ за ученике првог разреда. На часу су коришћени реквизити које је школа добила у оквиру пројекта „Спорт у школе“ Савеза за школски спорт Србије, као и реквизите које је школа већ поседовала. Уз креативност учитељица одељења 1/1 и 1/2 Славице Атанацковић и Наде Аксентијевић средства су коришћена на различите начине. Ученици су били подељени у пет група, а сваки полигон се састојао од пет препрека. Циљ је био да ученици што брже и спретније прођу полигон. Атмосфера на крају часа је била узбудљива,

разиграна и узаврела. Ученици су били веома мотивисани и расположени за савладавање препрека. На питање, како су се осећали, наши другари су рекли: „Час је одличан, хоћемо увек да имамо овакве часове“.

Анастасија Живковић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац